

ризиками; основні нефінансові показники, що характеризують діяльність підприємства. Якщо підприємство не провадить політики щодо зазначених питань, то рекомендується у нефінансовій інформації зазначати відповідні пояснення. Середнім підприємствам надано право не відображати у звіті про управління нефінансову інформацію.

Звітним періодом для складання звіту про управління є календарний рік, який починається з 1 січня кожного року та закінчується 31 грудня того самого року. Звіт про управління подається разом із фінансовою звітністю до того ж органу. Залежно від того, чим займається суб'єкт управління, ці органи можуть відрізнятися. Банки подають звіти в Національний банк України, акціонерні товариства – в Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку, страхові компанії – в Національний комітет фінансових послуг. Але всі юридичні особи подають фінансові звіти до органів фіскальної служби та статистики.

Література.

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-XIV від 16 лип. 1999 р. (із змінами) [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.

2. Методичні рекомендації зі складання звіту про управління / Затверджено наказом Міністерства фінансів України № 982 від 07 груд. 2018 р. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

***Фінашкін В.В., студент*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Одним з важливих елементів системи підготовки якісної фінансової звітності відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку є облікова політика, яка

**Науковий керівник – Бірченко Н.О., к.е.н.*

повинна забезпечити відповідність звітності нормативним вимогам, передбачити організаційні аспекти її підготовки та документообіг. Облікова політика – основний документ, який регулює фінансовий і податковий облік будь-якого підприємства.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності [1].

У деяких випадках стандарти бухгалтерського обліку (як українські так і міжнародні) дають бухгалтеру право вибору тих чи інших облікових оцінок, методів обліку. Право вибору існує для того, щоб різні суб'єкти господарювання найбільш достовірно відображали події або операції в своїй фінансовій звітності.

В обліковій політиці повинні бути врегульовані тільки питання, за якими є свобода вибору (наприклад, вибір методу нарахування амортизації або вибуття запасів). Дублювати всі облікові правила, якими користується підприємство – недоцільно. Грамотна облікова політика – лаконічний і чітко сформульований перелік методів і облікових принципів, які підприємство вибирає самостійно.

Облікова політика діє протягом усього існування підприємства, тому, розробляючи її, необхідно врахувати найдрібніші деталі, передбачити майбутні плани (наприклад, розширення бізнесу, поява нових видів діяльності). Проте, якщо виникають обґрунтовані причини, допускаються зміни і доповнення до облікової політики, які можуть бути викликані також змінами в законодавстві.

Зміна облікової політики підприємства вимагає максимально сконцентрованої уваги і наявності великого досвіду в сфері ведення бухгалтерського обліку. Це можна пояснити багатьма причинами, по-перше, нова облікова політика буде функціонувати протягом всього року; по-друге, за допомогою облікової політики можна управляти фінансовими ресурсами підприємства; по-третє, елементи облікової політики безпосередньо впливають на формування податкових зобов'язань

підприємства перед бюджетом, а в тому числі і зачіпають порядок обчислення податків.

В наказі про облікову політику відображають не тільки елементи облікової політики, а й облікові оцінки (облікова оцінка – попередня оцінка, яка використовується підприємством з метою розподілу витрат і доходів між відповідними звітними періодами). Облікову оцінку можна переглядати, якщо змінюються обставини, на яких базувалася ця оцінка, або отримана додаткова інформація.

Якщо облікова політика змінюється, то зміни щодо подій і операцій застосовуються ретроспективно (з моменту їх виникнення, тобто якби нова політика застосовувалася завжди). Всі зміни обов'язково слід відобразити в Примітках до фінансової звітності. У Примітках розкривають причини і суть зміни; суму коригування нерозподіленого прибутку на початок звітного року або обґрунтування неможливості її достовірного визначення; факт повторного подання порівнянної інформації у фінансових звітах або причини недоцільності її перерахунку; якщо причина змін обумовлена прийняттям нового Стандарту – вказати його назву; якщо зміни в політиці добровільні – пояснити, чому нова політика дозволяє надати більш доречну та надійну інформацію ніж раніше.

Зміни облікової політики, які передбачають ретроспективне застосування:

- вибір моделі обліку основних засобів: за первісною вартістю або за переоціненою вартістю;
- вибір моделі обліку нематеріальних активів: за первісною вартістю або за переоціненою вартістю;
- вибір моделі обліку інвестиційної нерухомості: за первісною вартістю або за справедливою вартістю;
- вибір методу списання запасів.

Решта альтернативні підходи вибору моделі обліку відносяться до облікових оцінок. Облікова оцінка (облікова оцінка) підлягає перегляду внаслідок:

- зміни обставин, на яких вона базувалася;
- появи нової інформації, нового досвіду або наступних подій.

Наслідки перегляду облікових оцінок визнаються перспективно (тобто впливають на поточний та майбутні періоди).

До елементів, які визнаються у фінансовій звітності і оцінюються більш-менш суб'єктивно відносяться:

- 1) дебіторська заборгованість (зокрема, визначення величини резерву сумнівних боргів);
- 2) оцінка запасів (за чистою реалізаційною вартістю);
- 3) амортизація (в частині визначення терміну корисного використання об'єкта необоротних активів);
- 4) оціночні зобов'язання.

При формуванні облікової політики вплив всіх методів і способів ведення фінансового та податкового обліку на фінансові результати необхідно визначати в сукупності, оцінюючи загальний передбачуваний ефект і здійснюючи вибір оптимального варіанту.

Ефективність реалізації облікової політики залежить від професійного рівня фахівців бухгалтерської та інших фінансово-економічних служб, а також від ступеня і рівня автоматизації їх роботи.

Література.

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 року № 996 – XIV: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/996-14>.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА БІОЛОГІЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ АКТИВІВ У ЗЕРНОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Чабаненко О.В., студент,
Одеський державний аграрний університет*

Зернове виробництво – базовий сектор аграрної економіки України та національної економіки в цілому. Частка зернової продукції у структурі експорту України за останні роки становить

**Науковий керівник – Крюкова І.О., д.е.н., доцент*